

Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2026-0346

(mr. dr. ing. A.J. Verdaas, voorzitter en mr. J. Hadziosmanovic, secretaris)

Datum uitspraak	10 april 2026
Klacht van	De consument
Tegen	DEFAM B.V., gevestigd te Bunnik, verder te noemen Defam
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Consumptief krediet. Zorgplicht. Overkreditering. De consument geeft aan slachtoffer te zijn geworden van oplichting door zijn inmiddels ex-echtgenote. Deze heeft kort achter elkaar meerdere kredieten op zijn naam aangevraagd bij verschillende kredietverstrekkers waaronder Defam. De consument heeft de kredietovereenkomst met Defam onder valse voorwendselen ondertekend en het ontvangen leenbedrag naar haar overgemaakt. De consument verwijt Defam dat zij hem de lening heeft verstrekt en beroept zich op overkreditering. Hij vordert een schadevergoeding ten bedrage van de leensom. Defam heeft zich hiertegen verweerd. De commissie heeft geoordeeld dat van overkreditering geen sprake is en de vordering is afgewezen.

1. Procedure

- 1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument en 3) het verweerschrift van Defam.
- 1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.
- 1.3 De consument en Defam hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 Op 19 juni 2024 is op naam van de consument een lening van € 20.000,- bij Defam aangevraagd met tussenkomst van een kredietbemiddelaar.

- 2.2 Defam heeft op 19 juni 2024 een BKR-toets op naam van de consument gedaan en na beoordeling van de stukken en informatie van de consument heeft Defam de consument op 1 juli 2024 een lening aangeboden van € 13.300,-. De consument is hiermee akkoord gegaan en tussen partijen is een leningsovereenkomst tot stand gekomen.
- 2.3 Op 2 juli 2024 heeft Defam het bedrag van de lening uitbetaald op de bankrekening van de consument. Eveneens op 2 juli 2024 heeft Defam de lening in het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI) van het Bureau Krediet Registratie (BKR) op naam van de consument geregistreerd.
- 2.4 De consument heeft direct na ontvangst van het bedrag, dit bedrag overgemaakt op de zakelijke bankrekening van zijn toenmalig echtgenote.
- 2.5 In diezelfde periode heeft de consument ook geldleningsovereenkomsten met twee andere kredietverstrekkers gesloten, namelijk Lender & Spender en Bondora. Deze zijn respectievelijk op 26 juni 2024 en op 15 augustus 2024 bij het BKR geregistreerd.

De klacht en vordering van de consument

- 2.6 De consument stelt dat hij is opgelicht door zijn toenmalige echtgenote. Zij heeft hem onder valse voorwendselen bewogen tot het afgeven van zijn loonstroken en bank-afschriften. Zij heeft in juni 2024 op zijn naam meerdere leningsaanvragen gedaan bij verschillende kredietaanbieders. De consument heeft de leningsovereenkomst met Defam weliswaar zelf ondertekend maar hij wist niet dat hij tekende voor een lening op zijn eigen naam. Hij dacht dat hij als echtgenoot moest mee-tekenen voor een zakelijke lening van zijn echtgenote.
- 2.7 De consument doet een beroep op overkreditering en voert daarbij het volgende aan. Defam heeft nagelaten zich ervan te vergewissen dat er niet nog meer leningen werden verstrekt aan de consument in diezelfde periode, die nog niet geregistreerd waren bij BKR. Ook heeft Defam nagelaten de burgerlijke staat van de consument te controleren. Als Defam dat wel had gedaan had ze gezien dat hij getrouwd was en dat zijn toenmalige echtgenote negatieve BKR-registraties had. Dit had ertoe geleid dat Defam de aanvraag had afgewezen.
- 2.8 De consument vordert de verstrekte leensom van € 13.300,- als schadevergoeding, te vermeerderen met wettelijke rente vanaf 2 juli 2024.

Het verweer van Defam

- 2.9 Defam heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar gaat het om?

- 3.1 De commissie moet beoordelen of Defam de op haar rustende verplichtingen tegenover de consument heeft geschonden en hem een schadevergoeding moet betalen.

Het juridische kader

- 3.2 Uitgangspunt is dat op een kredietverstrekker (in dit geval Defam) een zorgplicht rust op grond waarvan zij rekening dient te houden met het belang van een consument. Deze zorgplicht strekt tot bescherming tegen onverantwoorde financiële risico's en tegen gevaar van eigen lichtvaardigheid en gebrek aan inzicht van een consument. De zorgplicht vloeit voort uit de maatschappelijke positie van kredietverstrekkers in samenhang met hun professionele deskundigheid. De omvang van de zorgplicht is afhankelijk van de omstandigheden van het geval.¹ Van belang zijn bijvoorbeeld de aard van de betrokken rechtsverhouding, het bijzondere risico van het desbetreffende financiële product, de eventuele deskundigheid en relevante ervaring van een consument en diens inkomens- en vermogenspositie. Kredietverstrekkers zijn verplicht om te waken voor overkreditering.² Zo moet een kredietverstrekker vóór de totstandkoming van een leningovereenkomst informatie inwinnen over de financiële positie van een consument en beoordelen of het aangaan van de overeenkomst verantwoord is.³ Een kredietverstrekker moet daarbij informatie inwinnen bij het BKR⁴. Op de kredietverstrekker rust de bewijslast dat deze een kredietwaardigheidstoets heeft uitgevoerd alvorens een lening te verstrekken.
- 3.3 Daartegenover staat dat van een consument mag worden verwacht dat hij zich – aan de hand van de aangeboden informatie – verdiept in de kenmerken en risico's van de lening en vragen stelt als hij de leningsovereenkomst of bijbehorende informatie niet begrijpt. Op een consument rust in gevolge artikel 150 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering de bewijslast dat sprake is van overkreditering.⁵

Motivering van het oordeel

- 3.4 Defam heeft het volgende aangegeven. Zij heeft op 19 en 25 juni 2024 informatie ingewonnen over de financiële positie van de consument.

¹ Zie HR 9 januari 1988, ECLI:NL:HR:1988:ZC 25356 en HR 16 juni 2017, ECLI:NL:HR:2017:1107. De in deze uitspraak genoemde jurisprudentie is te vinden op www.rechtspraak.nl.

² Hoge Raad 16 juni 2017, ECLI:NL:HR:2017:1107, Hoge Raad 14 december 2018, ECLI:NL:HR:2018:2298 en Hof Amsterdam 20 januari 2026, ECLI:NL:GHAMS:2026:140.

³ Zie ook artikel 4:34 Wet op het financieel toezicht (Wft).

⁴ Zie artikel 114 Besluit gedragstoezicht financiële ondernemingen (Bgfo).

⁵ GC Kifid nr. 2025-0618. De in deze uitspraak genoemde Kifid uitspraken zijn te vinden op www.kifid.nl.

Zij heeft op 19 juni 2024 een BKR-toets uitgevoerd waaruit twee eerdere verplichtingen op naam van de consument bleken: een lening met een kredietlimiet van € 2.000,- en een aflopende lening met een kredietlimiet van € 9.644,-. Met deze leningen heeft Defam rekening gehouden bij de kredietbeoordeling. Defam heeft inzichtelijk gemaakt dat de verstrekte leensom van € 13.300 viel binnen de norm voor het maximum aan de consument te verstrekken krediet. Met de leningen van de consument bij Lender & Spender en Bondora heeft zij geen rekening kunnen houden omdat deze bij het doen van de BKR-toets en de kredietbeoordeling niet kenbaar waren voor Defam.

- 3.5 De commissie volgt Defam in haar standpunt dat zij geen rekening kon en behoefde te houden met de laatstgenoemde leningen. Voor de commissie staat vast dat deze leningen op het moment dat Defam de aanvraag voor de lening beoordeelde nog niet waren opgenomen in het CKI bij BKR. Defam mocht afgaan op de door de consument verstrekte informatie.⁶ Daaruit bleek niet van het bestaan van deze leningen. Defam heeft gemotiveerd waarom, zonder rekening te houden met de leningen van Lender & Spender en Bondora, geen sprake is van overkreditering van de consument. Dan is het aan de consument om te bewijzen dat hij wel is overgekrediteerd. In dat bewijs is de consument niet geslaagd.
- 3.6 Het tijdsverloop van iets minder dan twee weken, tussen de BKR-toets van Defam en het sluiten van de leningsovereenkomst en uitbetaling van de leensom geeft de commissie in dit geval geen aanleiding om anders te beslissen.⁷
- 3.7 De klacht van de consument dat Defam zijn burgerlijke staat niet heeft gecontroleerd bij de Basisregistratie Personen is ook ongegrond. Defam kon dat niet doen omdat zij daartoe niet de bevoegdheid heeft. Bovendien mocht Defam naar het oordeel van de commissie ook ten aanzien van dit punt uitgaan van de door de consument dan wel de kredietbemiddelaar verstrekte informatie.⁸ De consument heeft ook niet gesteld dat er voor Defam reden was om te twijfelen aan de juistheid van de verstrekte informatie.⁹ Defam was daarom niet verplicht de burgerlijke staat van de consument te controleren.
- 3.8 De commissie merkt op dat de kern van de problematiek zich bevindt in de relatie tussen de consument en zijn toenmalige echtgenote.

⁶ Vergelijk HvJ 18 december 2014, C-449/13, r.o. 38 en 39, ECLI:EU:C:2014:2464.

⁷ Zie ook GC Kifid nr. 2024-0505.

⁸ Hof Amsterdam 11 april 2017, ECLI:NL:GHAMS:2017:1279 en A-G HR 14 september 2018, ECLI:NL:PHR:2018:1036, 3.26.2.

⁹ 'Hof 's-Hertogenbosch 23 december 2014, ECLI:NL:GHSHE:2014:5489.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website <https://www.kifid.nl/reglementen/>. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website <https://www.kifid.nl/ik-heb-een-klacht/hoe-werkt-het/in-beroep-gaan-bij-kifid/>.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website <https://www.kifid.nl/reglementen/>.

Contactgegevens Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999

Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Wet op het financieel toezicht

Artikel 4:34

1. Voor de totstandkoming van een overeenkomst inzake krediet, of een belangrijke verhoging van de kredietlimiet, dan wel de som van de bedragen die op grond van een bestaande overeenkomst inzake krediet aan de consument ter beschikking zijn gesteld, wint een aanbieder van krediet in het belang van de consument informatie in over diens financiële positie en beoordeelt hij, ter voorkoming van overkreditering van de consument, of het aangaan van de overeenkomst onderscheidenlijk de belangrijke verhoging verantwoord is.
2. De aanbieder gaat geen overeenkomst inzake krediet aan met een consument en gaat niet over tot een belangrijke verhoging van de kredietlimiet of de som van de bedragen die op grond van een bestaande kredietovereenkomst aan de consument ter beschikking zijn gesteld indien dit, met het oog op overkreditering van de consument, onverantwoord is.
3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld met betrekking tot het eerste en tweede lid.

Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft

Artikel 113 lid 1 Bgfo

1. Een aanbieder van krediet gaat met een consument geen overeenkomst inzake krediet aan waarvan het totale kredietbedrag meer dan € 1000 bedraagt, indien hij niet beschikt over voldoende schriftelijke of op een andere duurzame drager vastgelegde informatie aangaande de financiële positie van de consument om, ter voorkoming van overkreditering, te kunnen beoordelen of het aangaan van de overeenkomst verantwoord is.

Artikel 114 Bgfo

Alvorens met een consument een overeenkomst inzake krediet aan te gaan waarvan het totale kredietbedrag meer dan € 250 bedraagt, raadpleegt een aanbieder van krediet de bij het stelsel van kredietregistratie waaraan hij deelneemt geregistreerde gegevens over reeds aan de consument verleende kredieten.

Burgerlijk Wetboek

Artikel 150

De partij die zich beroept op rechtsgevolgen van door haar gestelde feiten of rechten, draagt de bewijslast van die feiten of rechten, tenzij uit enige bijzondere regel of uit de eisen van redelijkheid en billijkheid een andere verdeling van de bewijslast voortvloeit.